

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20527/2023
05.10.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Анита Ж. Вујиновић адвокат из ..., против туженог Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9215/21 од 12.05.2021. године, на седници одржаној 05.10.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9215/21 од 12.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 9215/21 од 12.05.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 9215/21 од 12.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 9690/20 од 23.12.2020. године којом је одбијен тужбени захтев тужиоца за обавезивање тужене да му исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате како је то наведено у изреци првостепене пресуде, на име накнаде штете због мање исплаћене пензије у периоду почев од марта 2017. закључно са децембром 2018. године и да му накнади трошкова поступка, док је тужилац ослобођен обавезе плаћања судске таксе. Ставом другим изреке другостепене пресуде одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене

пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе, као ни за новим тумачењем права имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева.

Тужбени захтев тужиоца за накнаду штете због мање исплаћене пензије у периоду од марта 2017. до децембра 2018. године је одбијен с позивом на одредбу члана 109. Закона о пензијском и инвалидском осигурању. Образложење побијане пресуде за одлуку о тужбеном захтеву не одступа од правног става израженог у одлукама ревизијског суда којима је одлучено о захтевима са истоврсним чињеничним стањем као у овој правној ствари, тако да не постоји потреба за новим ни уједначеним тумачењем права. Наиме, тужилац се определио за исплату пензије у готовини на адреси свог пребивалишта и таквим избором начина исплате прихватио је и обавезу да плати поштарину (цену за пружене поштанске услуге) прописану ценовником ЈП „Пошта Србије“, и то под условима повољнијим од тржишних. Правноснажне одлуке другачије садржине приложене уз ревизију не указују нужно да другачији правни став изражен у тим одлукама, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у овом случају зависи од утврђеног чињеничног стања.

Из наведених разлога нема места за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, па је одлучено као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу одредаба члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чл. 468. став 1. и 479. став 6. ЗПП и оценио да и у смислу тих законских одредаба ревизија недозвољена.

Законом о парничном поступку је прописано да у спору мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена (члан 479. став 6), да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1), као и да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3).

У конкретном случају тужба од 02.03.2020. године поднета је ради накнаде штете у износу од 24.844,00 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па се у конкретном случају ради о спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП.

Пошто је побијаном другостепеном пресудом правноснажно окончан поступак у спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена према члану 479. став 6. ЗПП, ревизија је одбачена другим ставом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

О трошковима ревизијског поступка одлучено је као у ставу трећем изреке сходном применом члана 165. став 1. у вези с чланом 153. став 1. ЗПП, с обзиром да тужилац није успео у поступку по ревизији.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**